

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-85/11

Komisja Europejska przeciwko Irlandii

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 9 i 11 — Przepisy krajowe pozwalające na włączenie osób niebędących podatnikami do grupy osób, które mogą być uznane za jednego podatnika do celów podatku VAT

Streszczenie – Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 kwietnia 2013 r.

Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Podatnicy — Pojęcie — Uprawnienie państw członkowskich do uznania ściśle powiązanych osób za jednego podatnika — Przepisy krajowe pozwalające na włączenie osób niebędących podatnikami do grupy osób, które mogą być uznane za jednego podatnika — Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak

(dyrektywa Rady 2006/112, art. 11)

Państwo członkowskie, które dopuszcza włączenie osób niebędących podatnikami do grupy osób, które mogą być uznane za jednego podatnika do celów podatku od wartości dodanej nie uchybia swoim zobowiązaniom, ciążącym na nim na mocy art. 11 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Ze zwrotu „za jednego podatnika” nie można wywnioskować, iż art. 11 dyrektywy umożliwia jedynie traktowanie kilku podatników jako jednego podmiotu, gdyż zwrot ten odnosi się nie do przesłanki stosowania tego artykułu, lecz do jego skutku, który polega na uznaniu wielu osób za jednego podatnika. Brzmienie wskazanego artykułu nie pozwala też na stwierdzenie, że artykuł ów stanowi wyjątek od ogólnej zasady, że każdy podatnik musi być traktowany jako odrębny podmiot, co oznaczałoby, iż należy interpretować ten artykuł w sposób zawężający, ani też koncepcji, zgodnie z którą idea grupy oznacza, że wszystkie osoby wchodzące w jej skład należą do tej samej kategorii, jako że termin „grupa” w tym artykule nie występuje.

Ponadto w odniesieniu do celów założonych w art. 11 dyrektywy prawodawca Unii chciał umożliwić, aby państwa członkowskie nie były zobowiązane łączyć systematycznie statusu podatnika z pojęciem czysto prawnej niezależności w celu uproszczenia procedur administracyjnych lub w celu zwalczania pewnych nadużyć, takich jak na przykład podział przedsiębiorstwa na kilku podatników z zamiarem skorzystania ze szczególnego reżimu. Tymczasem nie wydaje się, aby umożliwienie państwom członkowskim uznania za jednego podatnika grupy osób obejmującej osobę lub osoby, które indywidualnie nie posiadają statusu podatnika, było sprzeczne ze wskazanymi celami. Przeciwnie, nie można wykluczyć, że obecność takich osób w grupie podatkowej VAT przyczynia się do uproszczenia procedur administracyjnych względem zarówno wskazanej grupy, jak i organów podatkowych oraz umożliwia zwalczanie pewnych nadużyć, gdyż taka obecność może być nawet konieczna w takich

celach, jeżeli sama w sobie wskazuje na ścisły związek, jaki powinien istnieć pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym między osobami tworzącymi tę samą grupę, tak aby mogły być one uznane za jednego podatnika.

(por. pkt 40, 47, 48)